

De vliegenzwam; de meest tot de verbeelding sprekende paddenstoel.

Foto: Valentijn te Plate

Herfstactie 2016

Over enkele dagen ontvangt u van ons informatie over de Herfstactie, die dit jaar in het teken staat van het knotten van eeuwenoude monumentale knobomen in de Maasheggen. De VNC probeert via verschillende wegen het benodigde geld bijeen te krijgen voor dit project. We hopen dat we, met uw hulp, de Herfstactie tot een succes kunnen maken!

De grutto *Onze nationale vogel*

De grutto: gekozen tot nationale vogel. En wellicht terecht, als je bedenkt dat er in de vorige eeuw nog 100.000 broedparen in Nederland broedden, zestig procent van de wereldpopulatie. Langer terug, voor Laag Holland en het groene hart op het moeras werden ontgonnen, waren er waarschijnlijk alleen grutto's in de kwelderachtige weidegebieden rond terpen en nederzettingen van Groningen en Friesland – wie zal het zeggen?

Nee, in de tijd van de schilderijen van Vermeer en Rembrandt en van de veenweides rond Leiden, Den Haag, Delft, Rotterdam en Amsterdam moeten de grutto en andere weidevogels (zoals Kieviet, tureluur, watersnip, wulp en kemphaan) hun hoogste stand hebben bereikt. Ze verspreiden zich vervolgens over alle uiterwaarden van de grote rivieren en de

veen- en vette kleipolders in het noorden en westen van ons land.

Nooit meer honger

Na de Tweede Wereldoorlog kwam er danig de klad in. In de strijd tegen vermeende tekorten aan voedsel, brachten hulpmiddelen als kunstmest, chemische bestrijdingsmiddelen, schaalvergroting en mechanisa-

Foto: Buiters-Beeld

Verder lezen op volgende pagina

VERENIGING NEDERLANDS
CULTUURLANDSCHAP

tie de landbouw op een hoger plan. Zelfs de waterhuishouding in het ganse land werd aan de landbouw aangepast, met als gevolg onder andere kolossale schade aan alle historische steden die op (houten) palen waren gebouwd. De dreigende hongersnood 'voorblijvende' landbouwsector bleek al snel in staat om voornamelijk voor de export te produceren en zelfs te overproduceren. Ons erfgoed, het landschap, werd grotendeels geofferd. Net als ons grondwater, de mineralen in de bodem en het leven in weides en akkers.

Reservaten

Ons agrarisch landschap werd ruwweg ontdaan van de biodiversiteit van duizenden, wellicht tienduizenden soorten, inclusief de soorten uit de bodem. De weidevogels vormen slechts een deel van het droevige verhaal. Als ruil voor dit verlies werden reservaten ingesteld, ook voor de polders, uiterwaarden en veenweidegebieden met hun weidevogels. Ze liggen verspreid door het land en kregen veelal een gescheiden waterhuishouding. Ze zijn in handen van Natuurmonumenten, Staatsbosbeheer en de Provinciale Landschappen.

20.000 hectare

Alles bij elkaar kwam naar schatting zo'n 20.000 hectare geschikt of weer geschikt te maken weidevogelgebied in handen van natuurorganisaties. De burger moet de wet kennen, zoals u weet. En je mag van natuurorganisaties verwachten dat ze de internationale en nationale wetten en verdragen op het gebied van natuurbehoud kennen. Dat ze – om ons tot de nationale vogel te beperken – weet hebben van de zware verplichtingen die een land heeft voor een soort als de grutto, wanneer die om te overleven grotendeels is

aangewezen op een enkele lidstaat. In dit geval het lid Nederland.

Verplichtingen klinken logisch

Het leefgebied – lees: natuurlijke verspreidingsgebied – van een soort mag niet kleiner worden en de duurzame instandhoudingsplicht moet worden nageleefd. Dat wil zeggen dat handelingen waarvan mag worden uitgegaan dat ze de duurzame instandhouding negatief beïnvloeden, achterwege worden gelaten. En dat maatregelen die de duurzame instandhouding bevorderen, juist moeten worden genomen. Klinkt logisch, en je zou denken dat de lidstaat Nederland, na reeds dertig jaar of langer deze plichten te hebben en te kennen, ze ook naleeft. Dat natuurorganisaties die belast zijn met aankoop en beheer van de vaderlandse natuur binnen de weidegebieden, alles in het werk stellen om de grutto en andere weidevogels optimaal te bedienen.

Houtje-touwtje

Jarenlang was er subsidie voor boeren die nesten verschoonden bij maaien. Maar tegelijkertijd werden boeren gedwongen hun drijfmest te injecteren in de bodem, waarbij

geen nest ongeschonden uit de strijd kwam. Injecteren – ook niet plezierig voor bodemleven dat de keuken-, huis- en slaapkamer vol met stront gespoten kreeg. Subsidies bleken niet gerelateerd aan het aantal groot gebrachte grutto's. Er werden telkens weer nieuwe beheerregimes bedacht en op tal van plaatsen werden wielen al dan niet opnieuw uitgevonden. Jarenlang bleek betaald te worden voor een niet nader gekwantificeerd doel. En de weidevogels, maar zeker de grutto, gingen gestaag achteruit.

De vossen hebben holen

In 1979 verscheen het boek *De vossen hebben holen*, geschreven en geïllustreerd door de befaamde natuurschilder Rien Poortvliet; wie kent hem niet? Maar niet lang daarna traden vossen buiten hun holen. Ze wierpen hun jongen doodgemoedereerd in rietkragen, braamstruiken en begonnen te zwemmen alsof ze zwemvliezen tussen de tenen hadden gekregen. De vos, een opportunist, rukte op in het kerngebied van de natte weides en voedde zich ook daar met muizen. Maar ook met weidevogels en tegenwoordig ook met de kuikens van ganzen. Van de vos en van het herstel van roofvogels na decen-

Gruttovader met kuiken.

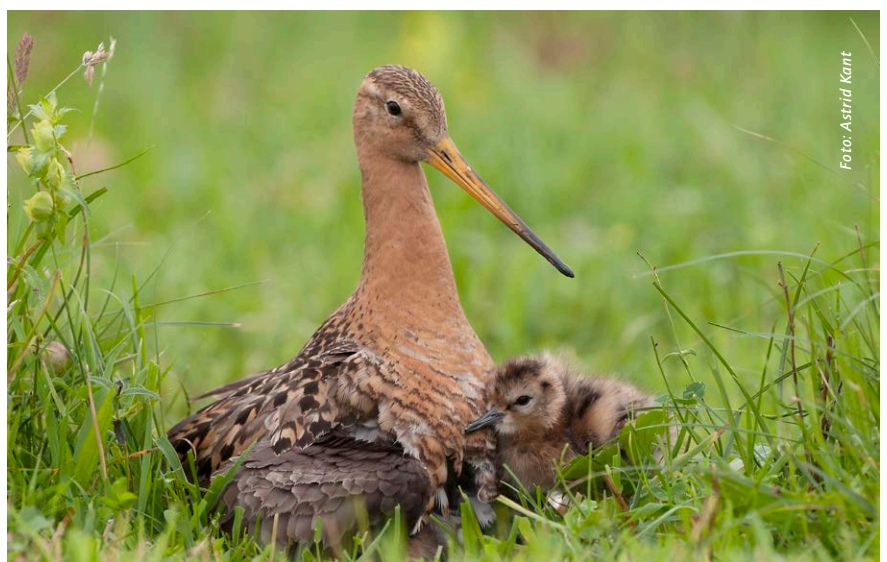

Foto: Astrid Kant

De reservaten hebben veelal een gereguleerde waterhuishouding.

nia van vergiftiging, werd dankbaar gebruikgemaakt voor een voortdurend 'de pot verwijt de ketel'-spel. Boeren zouden de grutto's bij de pootjes afmaaien. Natuurbeschermers waren van het gebroken gewoontje; moet je zien, die zorgvuldig door de boer gespaarde weidevogels verliezen hun eieren en kuikens aan kraaien, vossen en roofvogels.

Slecht broedjaar

Onze nationale vogel, die overigens de helft van het jaar rijst zit te happen in West-Afrika, heeft dit jaar het laagste aantal nakomelingen ooit geproduceerd. Grutto's kunnen gerust 20 jaar of ouder worden, dus de echte klap gaan we in de komende jaren krijgen. Van de 100.000 paar grutto's van weleer zijn er nog maar 30.000 over, en ook dat aantal zal snel verder krimpen. Die groepen grutto's en Kieviten, die al eind mei, begin juni samenklonteren en door ons weideland zwerven, hebben er namelijk door schade en schande de brui aan gegeven en maken zich al etend op voor de reis terug naar het zuiden. Daar komen onze grutto's zo vroeg aan dat ze de rijstkiemplantjes massaal verorberen, met boze boeren in Afrika tot gevolg.

In Eemland de victorie?

De cijfers liegen er niet om: in de polder van Eemland op terreinen van Natuurmonumen-

ten en bij boeren die zich eveneens inzetten voor het weidevogelbeheer schieten de aantallen weidevogels van tientallen naar honderdtallen omhoog. Te midden van alle droeve verhalen en de teneur de handschoen in de ring te willen gooien, schittert het voorbeeld van Eemland. Wie wil zien en horen wat voor weidevogelgevoel weidevogels kunnen oproepen en wil horen wat vijftig jaar geleden nog heel gewoon was, die moet naar Eemland. Een goed toegankelijk oud polderland, waar reigers, raven, kraaien en hermelijnen onder voortdurende aanvallen het veld uit worden gejaagd door een ware luchtmacht van grutto's, Kieviten en tureluurs.

Goed voorbeeld...

Er zijn heel wat weidevogelsymposia en noodklokluidende debatavonden gehouden. Het agrarisch natuurbeheer, dat veel geld kostte, leverde met name op weidevogelgebied vrijwel niks op, zo concludeerde zelfs de Raad voor de Leefomgeving in een kritisch rapport. De krachtige positieve branding van de grutto rond Leeuwarden, culturele hoofdstad van 2018, de verkiezing van de grutto tot nationale vogel van ons land, en de hier en daar positieve succesvolle gruttovermeerderingen in enkele terreinen, leiden niet tot (wat je als leek wél zou verwachten) navolging.

Reservaten

Waar? Nou, in ieder geval in die ruwweg 20.000 tot 25.000 hectare weidevogelgebied die in handen is van de terrein-beheerders natuurorganisaties. Want daar gaat het, uitzonderingen daargelaten, dus net zo slecht met de weidevogels – en met de grutto in het bijzonder – als bij de boeren op hun land. En dat kan natuurlijk niet!

Toch wel!

Door verslonzing van het beheer (als gevolg van gebrekkige financiën) of veranderende voorkeuren ten aanzien van na te streven natuur, zijn aanzienlijke gebieden die oorspronkelijk weidevogelgebied waren, geleidelijk verruigd en verwilderd, met desastreuze gevolgen voor de weidevogels, waaronder de grutto.

Het is in strijd met de vogelrichtlijn en met het biodiversiteitsverdrag. Deze zeggen dat de leefgebieden niet kleiner mogen worden. En dat er, indien er onvoldoende leefgebied

voorhanden is voor een gunstige staat van instandhouding, nieuwe leefgebieden moeten worden aangelegd en bestaande gebieden moeten worden hersteld.

Provincies

Maar wie moet de wet en de verdragen eigenlijk kennen? Nou, de provincies kennelijk niet. Die belonen de (inmiddels met moerasbos dichtgroeïende) voormalige veenweidenreservaten door ze een nieuw natuurdoel te geven: zoetwaterveen-moerasbos... Deze veruigde en beboste gebieden zijn uitgelezen vestigingsplaatsen voor roofvogels, vossen en kleine marterachtigen. De aangrenzende terreinen die eventueel nog wel geschikt zijn als weidevogel lopen hierdoor (door predatiedruk) nu ook gevaar. Nu de provincies de regie hebben gekregen, zou men verwachten dat alle wezenlijke weidevogelprovincies een samenwerkingsverband aangaan en van elkaar weten hoe ze gemeenschappelijk de gunstige staat van instandhouding gaan bereiken. Te beginnen in de natuurhectares (ooit met dat doel gekocht) door het nu beproefde beheer overal verplicht te stellen.

Een reiger wordt verjaagd door Kieviten en grutto's. Bij een gezonde dichtheid aan weidevogels worden predatoren succesvol verjaagd. Bij lage dichtheid slaan ze hun slag.

Foto: Jordi van Oort

Plasdras sloten verspreid over het gebied levert de volwassen grutto's goede foerageergonden.

Pas daarna kan gekeken worden naar boerenbedrijven die grenzen aan de dan bloeiende populaties weidevogels in de reservaten. Deze boeren kunnen dan met behulp van financiële prikkels gestimuleerd worden mee te werken aan het weidevogelbeheer.

Want als er geen strakke regie komt, met een landelijk overzicht en met doorzettingskracht, blijft het zoals zo vaak bij droeve verhalen en het afschuiven van verantwoordelijkheden. De pot verwijft de ketel...

Want de denkbeeldige neuzen staan zeker niet allemaal dezelfde kant op. Bij het stellen van de meest simpele maar noodzakelijke vragen blijft het vaak te lang stil, of komt er helemaal nooit een antwoord.

Wanneer, bij hoeveel broedparen, is er sprake van een gunstige staat van instandhouding? Nog een paar jaar, en we zakken onder de 20.000 broedparen. Hoe kunnen we nog bewerken te voldoen aan de verplichting de grutto te behouden in zijn eigen omgeving, zeg verspreidingsgebied, als dat telkens krimpt? En hebben terreinbeherende organisaties niet de plicht de grutto overal en altijd ruimte te bieden om te broeden en te foerageren, en in potentiële grutto-leefgebieden de biotoop op passende wijze in te richten en te beheren?

Zonder overleg

Verdragtechnisch gesproken is de Rijksoverheid van ons koninkrijk verantwoordelijk voor naleving van internationale verdragen, voor implementatie hiervan in nationale wetgeving en voor rapportage naar de EU. Zij heeft nu verantwoordelijkheden neergelegd bij de provincies en er geen kookboek bij gegeven.

De meeste grutto's leven op het land van particulieren, verenigingen en stichtingen, en van Staatsbosbeheer. Wanneer nu beheerders het noodzakelijk beheer staken, dienen ze dat dan niet te overleggen met de opdrachtgever? Want die kan dan beslissen om extra geld ter beschikking te stellen en of alternatieve locaties elders te regelen. Dit alles is niet gebeurd.

Evenmin als er is ingegrepen toen de landbouw zich met vroeger en vaker maaien en mest injecteren voorspelbaar begaf op een niveau van grutto's doden, wat absoluut jaar in jaar uit significant genoemd kon worden. En dus in strijd was met de vogelrichtlijn.

Ons dunkt dat Natuurmonumenten in de Eempolder een fantastisch resultaat heeft geboekt. Samen met de boeren die om haar terreinen heen meewerken, kan zij wellicht de lead nemen om nu te handelen en het goede voorbeeld, wat iedere welwillende burger zou verwachten, uit te rollen over alle reservaathectares die geoornd zijn of kunnen worden voor weidevogels.

De grutto is ambassadeur voor ons veen-, klei- en weidelandschap van sloten en bloemrijke en insectenrijke weides met koeien en een trager ritme dan nu in de veehouderij wordt gevolgd. Dat hoort behouden te blijven in de musea (reservaten) die daar speciaal voor zijn aangekocht. En mogelijk ook bij de boeren daar omheen.

Wij bieden ons aan en hebben ons al opgeworpen om mee te helpen de muur van wellendheid te slechten.

Foto: Valentijn te Plate

gratis!
Cursus

Heggenvechten is een eeuwenoud ambacht. Door (meidoorn)heggen te vlechten maak je een ondoordringbare groene barrière. Veel vogels en kleine zoogdieren gebruiken de heg om zich in te nestelen, zich te verschuilen bij gevaar of voedsel te zoeken. Gevlochten heggen vormen mooie natuurlijke netwerken in het landschap, maar ze zijn ook prachtig en nuttig op en rond het erf. De afgelopen jaren is de belangstelling voor het heggenvechten enorm toegenomen. Het ambacht heeft de Unesco-status van immaterieel cultureel erfgoed gekregen.

Instructeur Lex Roeleveld:
gecertificeerd heggenvechter en lid van het Gilde van Heggenvechters.

Foto: Valentijn te Plate

Heggenvlechten

De komende winter organiseert de Vereniging Nederlands Cultuurlandschap een drietal cursussen heggenvlechten.

Deze worden alledrie in het Maasheggengebied bij het dorp Sambeek gegeven. Er zal gevlochten worden in streekeigen stijl. Instructeur voor de cursussen is Lex Roeleveld, gecertificeerd heggenvlechter en lid van het Gilde van Heggen-vlechters.

voor beginners
en gevorderden

Wat leer je?

Het doel van de cursus is het hoe en waarom van het heggenvlechten te leren, de techniek van het heggenvlechten te oefenen en een fantastische dag te beleven. Diegenen die als eens gevlochten hebben, krijgen de kans hun vaardigheid verder te ontwikkelen.

Voor wie

Iedereen kan meedoen. Er is geen voorkennis nodig. Ook diegenen die al eens gevlochten hebben en zich verder willen bekwamen kunnen meedoen. De instructeur zal zijn begeleiding hierop aanpassen.

Cursusdata en tijd

- zaterdag 12 november 2016 van 9.15 uur-15.30 uur
- zaterdag 17 december 2016 van 9.15 uur-15.30 uur
- vrijdag 20 januari 2017 van 9.15 uur-15.30 uur

Per cursusdag is plek voor vijftien deelnemers. Vol is vol!

Locatie

De plaats waar we bijeenkomen is: De Schutkooi, Veerweg 3, 5827 AD Vortum-Mullem.

Programma

08.45-09.15 uur	Ontvangst
09.15-10.00 uur	Inleiding over heggenvlechten (theorie)
10.00-12.30 uur	Aan de slag
12.30-13.30 uur	Lunch
13.30-15.30 uur	Aan de slag

Tijdens de inleiding komen de geschiedenis van het heggenvlechten, het hoe en waarom van verschillende manieren van vlechten, gereedschap, aanleg van nieuwe heggen, onderhoud van al gevlochten heggen en veilig werken aan bod. Je ontvangt een handleiding heggenvlechten.

De deelnemers vlechten tijdens de cursusdag een meidoornheg. Er zal in teams van twee personen gewerkt worden. Elk team doorloopt alle werkzaamheden van het vlechten, zodat aan het eind van de cursusdag de heg gevlochten is.

Zelf meenemen

- Stevige werkkleding en stevig schoeisel
- Stevige jas

Voor koffie/thee/lunch en gereedschap wordt gezorgd. Neem zelf werkhandschoenen en, als je die hebt, een takkenzaag en/of takkenschuur mee. Wij zorgen voor kapmessen, bijlen, overig gereedschap en veiligheidsbrillen.

Cursus is gratis!

Deze cursus is gratis en is mogelijk gemaakt dankzij de Nationale Postcodeloterij.

Wil je je opgeven?

Stuur een mail naar info@nederlandscultuurlandschap.nl o.v.v. 'aanmelding cursus heggenvlechten', met de door u gewenste cursusdag. Nogmaals: per cursusdag is plek voor vijftien deelnemers. Vol is vol!

Wij worden gesteund door

Modderstromen en wateroverlast

Het plenst en het hoost, met bakken komen de buien naar beneden. Waar Nederland vlak is, blijft veel water staan in kelders, onder viaducten, in parkeergarages en tunnels. Gewassen staan weg te rotten op de akkers.

Maar o wee waar het heuvelt, zoals rond de befaamde zevenheuvelenweg bij Groesbeek en het heuvelland in Zuid-Limburg. Daar stroomt het water hard en onbelemmerd omlaag en voert het grond, stenen en bomen mee. Taluds van holle wegen storten in, akkers – kaal en verkeerd geploegd – zorgen voor modder op wegen en in dorpen. Weliswaar hebben de waterschappen, in de hoop het ergste te voorkomen, onder in de dalen, vlak voor de dorpen, opvang-

bekkens gerealiseerd, maar dit is natuurlijk een end off pipeline benadering.

Vruchtbare grond hoort op de akkers te blijven, voor iedereen die nu leeft en voor onze kinderen en kindskinderen later. Of hebben de waterschappen een datum geprikt en vrachtwagens geregeld om de vruchtbare grond te zijner tijd weer omhoog naar de akkers op de plateaus te brengen?

Vroeger wisten boeren dat je met de hellingrichting mee moesten ploegen, en dus niet – zoals nu botweg gebeurt – van de helling af. Volgens een EU-richtlijn over de goede landbouwpraktijk worden Euro-

Opvangbekkens: een end off pipeline benadering.

Foto: Valentijn te Plate

pese boeren geacht om, in ruil voor landbouwsubsidie, landschapselementen, zoals muurtjes, beekjes, hagen en houtwallen, te behouden en te beheren. En ook graften, die tegen erosie eeuwenlang succesvol gebleken terrassen.

In Nederland, mede op aandrang van boerenstandsorganisaties, heeft de Nederlandse overheid zich handig onder deze verplichtingen vandaan gemanoeuvreed door te stellen dat landschapselementen op agrarische percelen niet behoren tot agrarische productie, en dus niet vallen onder de Europese richtlijn. En mocht Brussel er moeilijk over doen, dan wordt het mistgordijn opgehangen dat Nederland landschapselementen onder de Boswet heeft ondergebracht, en dat ze dus door die wet worden beschermd, en niet door de boeren.

De Boswet, die overigens binnenkort niet meer bestaat, beschermt niet echt de beekjes, sloten of graften: immers, deze worden overal recht getrokken, gedempt of weggeploegd.

Daar heeft de overheid met haar ruilverkavelingen decennialang het goede voorbeeld voor gegeven, door eigenhandig negentig procent van alle landschappelijke elementen weg te vagen.

Als samenleving hebben we de verwoesting van ons landschap mee helpen betalen. In Nederland zorgen we – via onze afdracht aan Brussel – voor onrechtmatig

Foto: Jordell van Oort

subsidie aan boeren, waarvan vrijwel niemand zich niet schuldig heeft gemaakt aan het verdwijnen van sloten of heggen, knotbomen of walresten. Het is zelfs openlijk toegejuicht door LTO Noord, door een landschapsbank op te richten, zodat boeren op hun land de laatste landschapsrestjes mogen opruimen en daarvoor wat geld storten op de bank, waarmee landgoedeigenaren of hobbyboeren bij hen wat kunnen aanplanten.

Ondertussen mislukken oogsten door de schaalvergroting en klimaatverandering, moet steeds meer modder opgeruimd en moeten steeds meer kelders leeggezogen worden. Voor al die schade betaalt de belastingbetaler weer mee. Net zoals trouwens via waterschapslasten om end of pipe line benaderingsoplossingen mee te helpen betalen.

Een boer die de grond en het grondwater niet uit zichzelf met stip op één zet zou, zijn of haar landbouwpraktijk moeten staken, om de doodeenvoudige reden dat hij of zij niet spoort.

Jaap Dirkmaat,
directeur

Ouddorp: bouwen met een knipooeg

Ouddorp: de naam doet al vermoeden dat het om een oude nederzetting gaat. Er zijn in de directe omgeving Romeinse vondsten gedaan en zelfs vondsten uit de ijzertijd. Met een kerk uit 1300. Gelegen midden in een uniek cultuurlandschap van akkertjes, omringd met zandwallen en schurvelingen, uitgemijnd in de duinen van Goeree-Overflakkee. Daar is helaas veel gebouwd: grote aardappel- en uienloodsen, vakantiebungalows te over en de bekende nieuwbouw aan de rand, vastgeplakt aan het dorp.

De laatste toevoeging geeft heel nadrukkelijk een knipooeg aan de streek-eigen bouw op dit Zuid-Hollandse eiland. Vooral de zwartgeteerde houten betimmering, de heldere witte omlijsting van ramen en deuren en de klassieke daken met rode pannen geven Ouddorp hier een prettige, karakteristieke uitstraling, zodat je weet waar je bent.

Mooi gebouwd

Uitreiking Gouden Zwaluw 2016

Donderdag 9 juni 2016 heeft de Vereniging Nederlands Cultuurlandschap in de Vondelkerk in Amsterdam weer drie Gouden Zwaluwen uitgereikt aan bedrijven, overheden of personen die zich verdienstelijk hebben gemaakt om de natuur in de straat, de wijk of de stad te bevorderen.

De Gouden Zwaluw, een bronsgouden beeltenis van de gierzwaluw, gemaakt door de kunstenaar Frans van Hintum, wordt jaarlijks uitgereikt en maakt deel uit van de campagne 'Natuur in de straat', die door de Vereniging Nederlands Cultuurlandschap is geïnitieerd.

Vereniging Nederlands Cultuurlandschap ziet de stad als het meest intensief ingerichte cultuurlandschap van Nederland, waar zowel voor de natuur zelf als voor de daar wonende mensen elke ruimte voor groen benut moet worden. Natuur in de stad betreft op een ongedwongen manier de jeugd weer bij dit onderwerp en zorgt daarnaast voor verkoeling, afname van vervuiling, en een toename van het welbevinden van de bewoners.

De winnaars van 2016 zijn:

- Het project *Transformatie van het Orlyplein* van de gemeente Amsterdam, voor het vrij denken en dromen dat beton en asfalt vervangen kunnen worden door bloemenpracht en bomen.
- Het project *Bijenbaan*, mede mogelijk gemaakt door de inzet van de gemeente en inwoners van Schiedam, voor het benutten van een uitgelezen kans om bijen vrij baan te geven toen het plan voor tram van de baan was.
- De *Ijvogelwerkgroep Amsterdam*, voor de moedige inzet om de schuwe maar betoverend mooi ijvogel onze hoofdstad binnen te loodsen.

Wist u dat ...

- ... het mogelijk is ons blad *Landschappelijk digitaal* te ontvangen in plaats van per post?
- ... u door een e-mail te sturen aan info@nederlandscultuurlandschap.nl u ons kunt laten weten dat u ons blad voortaan digitaal wilt ontvangen?
- ... u door een e-mail te sturen aan info@nederlandscultuurlandschap.nl ook kunt laten weten wanneer u Landschappelijk **niet** meer wilt ontvangen?
- ... betaling per acceptgiro ons (door de drukkosten, bankkosten en postzegels) aanzienlijk meer kost dan een automatische afschrijving?
- ... wij, wanneer u ons machtigt het lidmaatschapsgeld automatisch af te schrijven, uw geld volledig kunnen gebruiken ten behoeve van het landschap?
- ... u ons via info@nederlandscultuurlandschap.nl kunt vragen u een machtigingskaart toe te sturen?

Informatiecentrum

Wintersluiting

Het zomerseizoen is weer achter de rug en dat betekent dat vanaf 1 november het Informatiecentrum in winterrust zal gaan. Onze vrijwilligers, die de hele zomer hard gewerkt hebben om de tuinen er tip-top uit te laten zien, zullen de komende weken de miniatuurlandschappen winterklaar maken. Nog een laatste snoeibeurt, en natuurlijk herfstbladeren ruimen. Zondag 30 oktober is de laatste dag dat we open zijn in 2016. Na de winter bent u weer vanaf woensdag 1 maart 2017 van harte welkom!

Vrijwilligers gezocht

Voor het informatiecentrum zijn wij dringend op zoek naar nieuwe vrijwilligers. Bent of kent u iemand die het leuk lijkt om af en toe bezoekers rond te leiden in en rondom het prachtige Huize Wylerberg in Beek-Ubbergen?

Geïnteresseerd?

Neem dan contact op met Rhea Diemer via rdiemer@nederlandscultuurlandschap.nl of bel naar 024 684 22 94.

Doet u wel eens aankopen op internet? Wist u dat u dan met één extra klik de VNC kunt sponsoren? Door uw aankopen te doen via SponsorKliks ontvangt de VNC een percentage van het aankoopbedrag zonder dat het u iets extra's kost. Ga naar nederlandscultuurlandschap.nl, klik onder aan de pagina op het SponsorKliks-logo en doe voortaan vanaf daar uw aankopen.

Wij worden gesteund door

